

4.

Efter Deres Ekscellences Opfordring ere undertegnede traadte sammen for at søge Spørgsmaalet om Indkomstkatteligningens formentlige Mangler belyst. At Ligningen ikke er og ikke kan være ganske ensartet, er paa Forhaand klart, og det har man altid været paa det rene med. Dette er jo ogsaa den væsentligste Aarsag til, at Indkomst- og Formueskatten, uagtet den frembyder langt større Mulighed for at beskatte Borgerne efter Evne end de indirekte Skatter, ikke egner sig til at udgøre Hovedparten af Statsskatterne, hvad der navnlig gælder Indkomstkatten paa Personer. Hvis de nu forelagte Skattelovforslag, saaledes som de ere overgaaede fra Folketinget til Landstinget, give det forventede Provenu, vil dette i Forening med de bestaaende Skatter og Afgifter kunne ansættes til i alt 94½ Mill. Kr.

Dette Beløb fordeler sig saaledes:

	Kr.	pCt.
Indkomstskat paa Personer	10,661,000	11,3
Formueskat —	6,198,000	6,6
Skat paa Selskaber	1,284,000	1,3
Alle andre Skatter og Afgifter	76,416,000	80,8
	<u>94,559,000</u>	<u>100,0</u>

Den egentlige Indkomstskat udgør altsaa kun 1/9 af hele Beløbet. Formueskatten har man ikke fundet Anledning til nærmere at gaa ind paa; i sig selv er dens Uligeartethed mindre, hvad enten man sammenligner Person med Person eller Erhverv med Erhverv, og i sidstnævnte Henseende bidrager den desuden til at modvirke Indkomstligningens Uligeartethed, fordi en af Hovedgrundene til sidstnævnte er Vanskeligheden ved Beregningen af Indtægterne hos Landboerne, medens disses Formuer paa den anden Side lettere kunne udfindes end Byboernes. Selskabsbeskatningen kommer ikke i Betragtning ved nærværende Overvejelse.

At Indkomstkatten paa Personer paa det foreslaaede Grundlag ideelt set burde give mere end 10,7 Mill. Kr., er givet. Spørgsmaalet er imidlertid om, i hvilken Grad Skatten svigter. Dette er overmaade vanskeligt at besvare, da der jo kun er een direkte Vej, nemlig at kende Befolkningens Indtægter, og det netop er disse, om hvis rette Beløb der spørges. Man kan derfor neppe naa videre end illustrerende at anføre nogle Data, der pege hen imod, hvilke Beløb det kan dreje sig om, og hvor Mangelen formentlig navnlig findes.

Den omhyggeligste Ligning maa antages at foregaa i Hovedstaden (København-Frederiksberg), dels fordi Skatten her har været indarbejdet i mange Aar, dels som Følge af den store direkte kommunale Interesse, man har i her at faa Ligningen saa god som mulig, endvidere fordi den foretages af et vel øvet Embedsapparat, og endelig fordi Indkomsterne i Hovedstaden kun sjældent ere Naturalindkomster, men saa godt som overalt ere Pengeindkomster og deraf atter en betydelig Del faste Indtægter. Dermed skal naturligvis ikke være sagt, at Ligningen ikke her kan være Genstand for Kritik. Det viser sig Aar for Aar ved Boopgørelser, at talrige Skatteydere i en Arrække i deres Selvangivelser have anført væsentlig mindre i Indkomst og Formue, end de havde, og fra hvad der saaledes gennem Bøerne udfindes med Hensyn til tidligere Selvangivelsers Ukorrektethed, kan man slutte til Ukorrektetheden hos langt flere løbende Selvangivelser, hvortil kommer de skønsmæssige Ansættelsers